

Bórzy budže truba trubić,
Potom žiwjenje mam zhubić,
Ja a wjele towaršow.

∴ Njeskoro ∴
Radosć a lóšt minje so,
Wčera 'šće na hordym konju,
Džensa smjereć přez kulku zhonju,
Jutře w khlódnym rowje spju.

∴ Nahle wšak ∴
Mócnny, rjany panje znak:
Njehordž so na róžowate
Twoje ličko zybolate,
Ach! te róže zwjadnu wšě.

∴ A što je ∴
Wšitkich mužow wjesele?
Pod starosću a bjez spanja
Bědža zahe so wot ranja,
Hač je dzeń so pominył.

∴ Tehodla ∴
Kaž Bóh zechce, chcu tež ja.
Wojować chcu khrobly, sylny,
Panu, — Bóh mi budže smilny,
Wumru z česću ryčerskej!

Zyma.

(Serbske Now. 1854, 29.)

Der Winter ist ein rechter Mann.

Njeje' zyma kruta mužica,
Suk-twjerda a na traće!
Na jěre, slódke njehlada,
Je tyranka na zdaće.